

טכניון
להשתלמות
טכנית
ותיכונית
כתות באקר או ארז

פרטים והרשמה
 מ' 8 בבוקר עד 8 בערב

חיפה: רחוב ביאליק 17, טלפון 69041
 ירושלים: בית יואל, רחוב יפו 33, טל. 26337
 תל-אביב: בית שרון, דרך פי"ת 44, מול בית הדר, טלפון 35635

בחינות בגרות
 ב"5 למאי
 נפתח קורס
 למועד דצמבר 1963
 מגמות: ריאליזם והומניסטית

בחינות מוקדמות
 ב"20 למאי נפתח קורס
 למועד דצמבר 1963
 ספרי לימוד בהוצאת בית-הספר

**נפתחות כיתות בוקר
 לבחינות בגרות**
 למועדים: דצמבר '63, לבוגרי י"א, י"ב,
 מרץ '64, לבוגרי י"א

המנוי -
 קיבלת
 חשבונך,
 נא פרע
 אותו בהקדם.

חליפות הדיון
 בגזרה איחודית

תנאים
 ת"א שדר מסריק 19
 62, 19, 13, 12 אלטוב

**חפוף ב-
 אליקסיר**

מי שיער לחיפה

מוצר איכות של
 הביאוקוסמטיקאי
 ד"ר אלכסנדר רובין

הצנזורה. לפי ההגדרה המצויינת של הארץ: "כל-יגור של הצנזורה". אם זה היה המצב כאשר היה קיים רק "ועד עורכי העיתונים" — מה יהיה המצב כאשר תתחיל לפעול מועצת היומנויות, הן קוראת לעצמה "מועצת העיתונות" בהאג הידיעה? האם תשנה את דרכה, או להיפך — תיתן גושפנקה יעילה עוד יותר לפעולת הצנזורה, להעלמת ידיעות חיוניות, לצמצום חופש העיתונות? דמוקרטיה אמיתית אינה יכולה לפעול, אף לא ליום אחד, ללא עתונות חופשית. בלי חופש זה, דומה הדמוקרטיה למנגנון מסוכן, שהוצא ממנו בורג מרכזי. על כן יש ויש מקום לדאגה הסמויה,

הכנסת. עוד ננתח אותה ביתר פירוט ב"בוא היום". לזכותו של דוב יוסף יש לומר שהוא קיים את הבטחתו, וכי ההצעה החדשה דראקונית בהרבה פחות מן הקודמת. ההצעה של גרעון האונזר היתה חזקה. ההצעה של דוב יוסף היא רק חוק חמור. אולם כבר הקריאה הראשונה מגלה חיי-דוש עקרוני: בפעם הראשונה בחוק הישראלי (ואולי בחוק הבינלאומי כולו) נעשתה הפרדה רשמית בין העתונות היומית, לבין העתונות הלא-יומית. קרי: השבועון ה"מסויים". וכך מתחיל הסעיף מס' 13: "פורסמה לשו"הרע בדפוס, למעט בעתון יומי...". אחרי הקדמה זו מטיל הסעיף חומרות מיר

הקאריקטורה של נבון ב"דבר" (1962)

המשתקפת באותו קסע של הארץ. אנו מצ"רפנים לדאגה זו.

אם היה צורך בהוכחה נוספת לכך, באה השבוע הצעת חוק לשו"הרע החדשה ו"סיפקה אותה. כשהונחה על שולחן הכנסת ההצעה המקורית, לא הסתירו יוזמיה כי התנה העיקרית היא לסחוט את פי השכר עון המסויים. כך נאמר לעתונאים מודאגים בחוף-לארץ, כך גילה דבר בקאריקטורה ה"מפורסמת של אריה נבון, כך קיבלו זאת כל עתונאי ישראלי.

אולם הדבר נעשה בלי חוכמה. מושהו אמר לעצמו: "נכון שהעיקר הוא לרפוק את העולם הזה, אך בהזדמנות זו נסלק גם כמה חשבוניות אחרים". לכן הוכנסו להצ"ע החוק סעיפים מזויזעים נגד כלל העתונות בארץ, נגד עתונאי-חוף, ועוד, ועוד. דבר זה היה בעוכרי ההצעה, בבחינת "תפסת מרובה — לא תפסת!". יודני העור לם הזה ברתבי העולם, שהתקוממו נגד ההצעה, בחזית בינלאומית רבת-רושם, לא היו לבדם. הם היו בחברת עתונאי ישראל וכתבי-החוף. הועקה הגדולה קברה תחתיה את ההצעה.

השבוע הונחה הצעה חדשה על שולחן

מכתבים

היא היא עשיצה את הדמות העממית של בית הנשיא, ויצרה את הדפוסים שקבעו גם להנא את אוירת "הבית" שנעשתה כל כך אהודה על העם. על מוקר ריו של הנשיא המנוח, על חבריו ואורחיו המרובים ששהו, מי מעט מי הרבה, בצל קורתם של הנשיא המנוח ואשתו הנשיאה.

בהיסטוריה שלנו היו מקרים לא מעטים שמלכות ירשו מקום אישן המלך, והמלכה שלושעין (שלומית אלכסנדרה) תוכנית, כי כבר לפני אלפיים שנה היו נשים מוכשרות לנהל, וביחוד לייצג את מדינת ישראל.

אנו מניחות כי החונים הדתיים, אשר כי דרך כל מתנגדים לזכויות והתחשבות ב"מחצית הנשים של העם, לא יתכשו, שאם יש להם היום עמדה חזקה באומה, הרי זה במידה מסוימת הודות לאותה מלכה שלומי ציון, אשר לאתר פטירת אישה אלכסנדר ינאי המלך, החזירה את אחיה שמעון בן שמת, ראש הפרושים (המפלגה דתית-לאר מית דאז) ומסרה לירו את ההנהגה הרוחנית של העם והמדינה.

אנו סבורות, איווא, כי מרת רחל ינאית — בורצבי ראויה מכל הכחונות ולאור נס